

Kako bodo tedaj taki pisarji pred večnim sodnikom obstali — če nje že posvetna gospoda tako oistro kaznuje, in sicer nje, ki bi mogli biti luč ljudem, da bi videli njihove dobre dela.

Če tedaj hočete ljubi očetje in matere si ohraniti mir in ljubezen do vsih ljudi, tako ne pustite v Vaše hiše ničvrednih, očitno obsojenih časnikov kakor so „Slov. Gospodar“, njegov sinček „Fihpos“ in „Südst. Presse“, ker ti trije Vam prav v oči pihajo, da bi njihovih ničvrednih dejanj ne videli — in kakor slepci verjeli, kar Vam sporočujejo. Kristus naš in njihov gospod pa pravi: „Varujte se lažnjivih prerokov, ker od zunaj so ovce od znotraj pa zgrabljeni volkovi.“ Kako zamoreš nadalje farizejski „Fihpos“ svojim dopisnikom svetovati sledeče: Prosimo pa, da ljudi brez potrebe ne zbadate, da si potem eden ali drugi stem pomaga, da drugega zdela v časniku.“ Ti praviš: posebno „Štajerc“ je baje v tem mojster.“ Oho, jaz pa mislim, da so le Korošec, Muršec in Šegula pravi mojstri obrekovanja in laži in znemirjenja med krščanskimi ljudmi. Kaj ne?!

Dalje pišeš in modruješ: „S takim zbadajem se nikdo ne poboljša. (To je res.)“ Treba je v časih mahnuti po osebah. Pa takrat se mora to zgoditi ne iz osebnega sovraštva, marveč iz ljubezni do resnice in ljudske blaginje, brez natolcevanja; za vse pa, kar pišeš, moraš imeti trdne dokaze.“ — Oj, oj, kake trdne dokaze so imeli imenovani v svojih spisih, s katerimi so mahali po osebah, da jih celo kasacijonski dvor ni mogel spoznati, da ljubijo resnico in blagor ljudstva, ampak ravno osebno sovraštvo do drugači mislečih in nemško govorečih poštenih ljudi.

Kako bodete očetje, matere, mladeniči in dekleta vskliknili, kader bodete prej ali slej spoznali, za kaj se gre pri „fihposovcih“ — namreč: Vas ob osebno in lastno mišljenje in prosto voljo spraviti, da Vas bodo lažnjivi preroki ložje vodili kakor slepce; in

Fronc pa je imel pamet v petah še kot star mož. Zgodila se mu je namreč ta-le nezgoda:

Enkrat je napravil v Ljubljani prav dobro kupčijo. Zato se mu ni ljubilo iti peš domu, ampak se je mislil peljati po železnici. Kupil si je karto in vstopil v vagon. Konduktar takoj pride in hoče videti vožni listek. Fronc je iskal in iskal po vsih aržetih, pa ga ni mogel najti. Moral je z voza in hajd po drugega. Že zopet je sedel v vozu. Ko se je pa obrisal, padla je prva karta iz robca. Hitro je vstal in letel h kasi, da bi jo vrnil. Konduktar je klical za njim, naj ostane ker ni več časa oditi. Fronc ni hotel ubogati, marveč je rekel: „Bom hitro nazaj pršu!“ A prej, ko je prišel do okna, zažvižga mašina in vlak se je začel premikati. Rešetar je skočil za njim, toda bilo je že prepozno. — Vse „gromske strele“, ki so letele iz njegovih ust na „peklenski ajzlpon“, mu niso nič pomagale, moral je vzeti pot pod noge, čeravno je dve karti imel.

6. Kaj je Fronc telegrafiral.
Pregovor pravi: „Norc ima srečo.“ Tudi Fronc

10.000 kron, to pa je nekaj, kar v „Fihposovi“ mošnji precej ropoče, Vam pa, kakor „Fihpos“ misli, ena Krona ne da v žepu miru in da bi Vam ena pipa tobaka ali ena kupica vinca, kar si tako težavno prislužite, škodovala med tem ko „fihposovci“ najboljše in imenitne cigare kadijo in najboljšo kaplico vinca in piva zavživajo za Vašo ničljevo krono. Kedaj bodete z odprtimi očmi začeli gledati?
Strmska treska.

Kako je Pintarjev France v ogleda hodil.

Novo je leto spet se začelo,
Staro odišlo proč je od nas;
Mlado in staro, vse je veselo,
Ker je priromal — fašenski čas.

Marsikter' oče že omaguje,
Ne more več „virtiti“ s svojo ženoj,
Svojega sina on napeljuje:
V ogledi idi, France, nocoj!

Sinko je starše milo pogledal:
Nebom nič dobil, ker „Štajerca“ 'mam;
Znate, kak' „Fihpos“ je večkrat povedal:
Dekle le hoče, kdor njemu je vdan.

Kaj boš to brbral, 'met moraš nevesto,
Kaj je dekletam toga le mar!
Njim je le ljubše, če srce je zvesto;
Zakoncem to, najlepši je dar.

France zdaj suknjo s klina potegne;
S strahom obleče, gre soseda zvat';
Tam pa pri okni milo si zdehne
Sosed, zdaj grema nevesto iskat!

Sosed ne gleda, hitro priskoči:
Hodima, hodima, čas ti je že.
Hitro hodila, po temni sta noči,
In Francetu bilo, je močno — srce.

je imel veliko srečo. Podedoval je za svojim stricem dekanom 2000 goldinarjev. To svojo srečo je še hotel povečati, t. j. želel je še bolj bogat postati. V konzumu je slišal, da si trgovec lahko v kratkem času kar cele mernike zlata in srebra nagrabi in zato je sklenil, začeti z živinsko kupčijo. Šel je v Trst in se dogovoril z nekim velikim mesarjem, da ga bode zalagal z razno živino.

Dobri prijatelji so mu odsvetovali, jeden mu je neki celo rekel, da bode tedaj bolj bogat, ko bo njegov pes rogat, pa vse prigovarjanje ni nič pomagalo. Kupoval je, kar mu je kdo ponudil, če je le imelo pod kožo malo mesa. Ker ni bil vajen kupčije in ker je Tržčan le na vago jemal, imel je že v pol letu blizu 1000 goldinarjev izgube, kar ga je tako razjezilo, da je trgovino pustil.

Znanci so se mu zdaj prav debelo smejali. Še več smeha pa je bilo v Ribnici, ko se je izvedelo, kaj je Fronc pred božičnimi prazniki v Trst telegrafiral, namreč:

„Zdaj so že vse svinje na štacijonu, jaz tudi.

Ko došla sta na zaželjeno mesto,
Že stopita v hišo: „Vam dobro Bog daj!“
Sosed že začne: „Kaj bode z nevesto!“
France se strese, kaj neki bo zdaj?

Ravno je dekle „Štajerca“ bralo,
Zdaj pa potihne in ta dva gleda,
Rada kaj več še z lista bi znala,
Vendar za Francem obrača oči.

On pa od strani, njo pogleduje;
V srce se vtisne mu — njeni obraz.
Serce le k sercu se navezuje,
To vam pač bil, presrečen je čas.

Bil je ves moten, nič ni opazil,
Kaj se krog njega, po hiši godi;
Ko je že sosed mladino nazdravil,
Takrat mu mine — strah in skrbi.

Poleg na mizi, so bile klobase,
V glažu se rujno vince blišči;
Lepe, vesele, imeli so čase,
Tisti večer so plesali vsi.

On od veselja, se drugi dan smeje:
Zakaj pa naj bi — žalosten bil?!Kakor tud' prej, zdaj „Štajerca“ šteje,
Ker je tak lepo nevesto dobil.

Kadar se bo pa gostija končala,
Bodem vam zopet eno zapel:
Če pozavčina ne bota me zvala,
Pa bom se doma na zápečku grel. J. R.

Razne stvari.

Iz št. Jerneja pri Konjicah. Nek lažnjivi sleparski dopisun je v št. 26 od 29. decembra l. l. objavil grdo laž; da so volitve za občinski zastop končane, in za župana Janez Kotnik, za svetovalca pa Franc Bračič izvoljen. To priliko je ta lažnjivec

V Trst pridem še le jutri, ker poštni vlak ne jemlje prascev seboj. Če potrebujete še kakšno tele, pa mislite na mene! Pozdravlja vas — Franc Štrbunk.

7. Fronc kot krčmar.

Ker mu je kupčija z živino spodletela, poskusil je z oštarijo. Pa tudi tam ni imel sreče. Kako le neki? Za goste je kupoval slabo, prekršeno vino, v konzumu, sam pa je dobrega bizeljčana žajfal. Razun tega je še bil slab računar, seveda samo za pive, za sebe se ni nikoli vstet. Ako mu je pa kdo dokazal, da je preveč zaračunal, jel se je izgovarjati na slabe šole, češ, sedem let je trgal hlače po šolskih klopeh, pa ga še do 100 niso računati naučili in tudi pri taki priložnosti ni nikdar pozabil pristaviti, da bi bila velika dobrota, če bi zopet duhovniki dobili šolo v svojo oblast. Nekaj časa so mu ljudje verjeli, potem pa so spoznali kam pes taco moli.

V štrbunkovo krčmo je prišel nekega dne ubog študent, dal si prinesiti pet mehko kuhanih jajec, vogel kruha in pol litra vina, ter je potem s ceho ušel — najbrž ravno ni imel drobiža.

porabil zato, da je potem „Štajerca“ v Mariborskem „Fihposu“ zagrabil, kakor da bil „Štajerc“ to stvar lažnjivo poročal; a „Štajerc“ ni lažnjivec, pač pa tak dopisun, ki laži trosi, in potem „Štajerca“ in miroljubne ljudi, ki se za take stvari ne zmenijo, ter mu nikjer na pot ne hodijo, psuje in obrekuje, kakor da bi mu bili kaj dolžni. Jaz in moj sosed Kotnik se ne brigava za volitve, niti za gnajski špeh, kajti imava še domačega dovolj; pač pa ga utegne dopisunu pomajnkovati. Dalje pravi, da bom opravljal tudi občinsko tajništvo. Ko bi bilo natem, in bi se mi ljubilo, bi ga še ložej opravljal kakor vsak drugi; a ne tukaj, kajti za 40 gld. se še priden hlapec in dekla ne dobi; nikakor pa tajnik. Ta dopis je lažnjivec povzel iz zadnje volitve, ki je bila pred tremi leti, (zdajšna volitev še le bo meseca januarja t. l.) in pri kateri so si res gosp. župnik, gosp. nadučitelj in še eden prenapetnež mnogo prizadeli, pa ne za stari, ampak za novi odbor, kajti iskali so pooblastila pri trejalkah, da bi več glasov na svojo stran privedli, in tako stari odbor celo izbrnili, kar se jim je tudi večjidel posrečilo. Pač vrli značaj za take gospode, pri burnem ženstvu po kočah pooblastila iskati, kajti domu ga gotovo pobena ni prinesla. Ta novi odbor je res ustanovil bralno društvo, ki pa slabo napreduje, ter je najhujši sovražnik „Štajerca“ dasiravno ga večjidel vsi udje slastno berejo, a ne zagovarjajo njegovih misli; pač pa ravno nasprotno, in to se jim šteje v greh, to pa celo lahko, kajti še ni teden dnij, kar mi je nek mož iz ločke fare pravil, pa tudi domači, kojim so bili pri veselici dne 1. septembra l. l. navzoči, vejo povedat, kako so se neki izbrejeni dijaki, kojim ni za šolanje, z mladimi devojkam obračali; da celo ostarlivi možje in žene, kakor se govori, so se neznačajno obnašali. Taki dopisuni hočejo torej v občini izbuditi nemir in sovraštvo med ljudmi in pa privediti nazaj nekdanje homatije in sitne tožbe, koje že niso več daleč,

Šest let preteče in pri Froncu se oglasi mlad gospod, ga lepo prosi za odpuščanja, ker tako dolgo ni računa poravnal in je pripravljen za čakanje trikrat več plačati.

Toda Fronc ni bil s tem zadovoljen, ampak je zahteval 200 kron in pretil, da ga gre tožit. Če mu takoj ne plača. Mislil je namreč, da se bo dolžnik sodnije zbal. Pa temu gospodu niso rastli slamniki iz glave.

Fronc si je vzel doktorja Zgubo na pomoč in vložila sta pravdo za 200 kron. Pri sodniji je moral krčmar pod prisego povedati, zakaj mu je gospod dolžan. Sodnik je začudeno rekel, da je račun dvestokrat previsok. Zdaj se pa oglasi doktor Zguba: „Slavna c. kr. sodnija! Če bi bil g. Franc Štrbunk, jajce, ki jih je ta gospod pojedel, podložil koklji, imel bi bil čez jedno leto pet kokošij, za katere bi bil lahko dobil malo prase. Ako bi bil prase obredil in mesarju prodal, bi bil mogel kupiti lepo teličko. Iz telice bi bila po danes zrastle lepa krava, za katero s teletom vred bi bil dobil najmanj 200 kron. Zato je njegov račun popolnoma pravičen.“